

Υποσημειώσεις

► Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ**
gstamatopoulos@efsyn.gr

Υπόδουλοι

Το πείσμα των Ευρωπαίων δείχνει απλώς ότι οι άνθρωποι ουδεμία επαφή έχουν με το πολίτευμα της δημοκρατίας και τον πολιτισμό της Ευρώπης-πολιτισμό βασισμένο στον βαθύ ουμανισμό της, στον Διαφωτισμό και στα αιών ζητούμενα της γαλλικής επανάστασης. Οι ελίτ έχουν τοποθετήσει στις κυβερνήσεις των χωρών-μελών, έστω και μέσα από τη «δημοκρατική» διαδικασία των εκλογών, εκπροσώπους τάχα των λαών, που δεν είναι παρά ακραιφνείς υπηρέτες των εν λόγω ελίτ (και ως γνωστόν, οι ελίτ δεν ενδιαφέρονται για τα εθνικά θέματα και τη λαϊκή αξιοπρέπεια).

Τρέμουν στην ιδέα και μόνο ότι η ελληνική κυβέρνηση μπορεί να αποκαλύψει το τεράστιο ελλείμμα δημοκρατίας που υπάρχει αυτή τη στιγμή στα «ισχυρά», «πολιτισμένα» ευρωπαϊκά κράτη. Το ότι εξαντλούν όλον τους τον κυνισμό και επιδεικνύουν τέτοια κυδαιότητα απέναντι σε μια μικρή χώρα που θέλει να *ορθοποδήσει*, είναι απόδειξη θα 'λεγα αυτού του τρόμου τους μήπως γίνει κατανοητή από τους λαούς η δουλική τους σχέση προς τις ελίτ (και βεβαίως μήπως τυχόν χάσουν τα αδιανόητα για την *πλέμπα* προνόμιά τους).

Νομίζω στην επικοινωνιακή σφαίρα το 'χουν χάσει το παιχνίδι και θα όφειλαν να το αποδεχτούν αυτό οι *τεχνικοί* της πολιτικής και της δημοσιογραφίας. Θα όφειλαν επίσης να σέβονται τον υπουργό Οικονομικών και όχι να τον λοιδορούν (*αριθμοτεχνικά*, πάντα, οι δόλιοι), διότι ήταν αυτός που εκτίναξε το πρόβλημα του ελλείμματος δημοκρατίας στην Ευρώπη σ' όλον -σχεδόν- τον πλανήτη.

Βεβαίως δεν περιμέναμε από Αδώνιδες και Βορίδηδες, Ψαριανούς και Θεοδωράκηδες να πουν καλό λόγο διότι, απλώς, δεν καταλαβαίνουν τίποτα άλλο, αυτοί και οι ομοίως σκεπτόμενοι, πάρεξ εξουσία και αναγνωρισιμότητα, κενοί όντες, όπως μαρτυρούν τα λεγόμενά τους, από ανθρωπισμό και συγχυσμένοι σε ό,τι αφορά τη δημοκρατικότητα στην οποία έπρεπε να μισούμεθα άπαντες. Εγκλωβισμένοι σ' έναν στείρο ναρκισσισμό (ανεκπλήρωτους πόθους;) αδυνατούν να κατανοήσουν το μέγα πρόβλημα που ταλανίζει τους λαούς της Ευρώπης: την πείνα (!). Αδιαφορούν για τους πρόσφυγες, τους άστεγους και τους άνεργους, τους ψυχικά διαταραγμένους, αυτούς που αυτοκτόνησαν και αυτοκτονούν γιατί περιέρχονται σε οικονομικά (και ψυχικά και διανοητικά) αδιέξοδα. Να 'ναι καλά οι ίδιοι, αλλά ίσως όφειλαν να δείξουν μικρότερη αμετροπεία, να εμβαθύνουν την κρίση τους, να ανακαλύψουν κάποιον *υπερήφανο* στοχασμό, *συμπαθητικόν* και ελεύθερο.

Ευρωπαίοι αξιωματούχοι: μεθυσμένοι από χρήμα και εξουσία, αλλά την ίδια ώρα τρομοκρατημένοι μήπως μετά τον ελληνικό λαό ξεσηκωθούν κι άλλοι λαοί της Ευρώπης. Ελληνες *αξιωματούχοι* (αρκετοί): *ορθολογιστές* και *ρεαλιστές*, τάχα, αλλά πόσο βαθυφρόνως ραγιάδες! Πουθενά μια προσπάθεια να φανούν δημοκράτες!

Ακόμη οι διαδηλώσεις των λαών κατά των υπευθύνων για την πείνα είναι ειρηνικές· ας ελπίσουμε ότι δεν θα χάσουν τον χαρακτήρα τους. Εάν τον χάσουν, πάνε και τ' αξιώματα, πάει και η Ενωμένη Ευρώπη, πάν' όλα. Ως τότε, ωστόσο, παραμένουμε υπόδουλοι άπαντες· εμείς απέναντι στην αδράνειά μας· οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι απέναντι στις ελίτ.